

BÁCSKAI HIRLAP

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Nyilttár soronkint 20 krajczár.

Szerkesztőség:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Megjelenik minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatársak:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ
KONDOR OTTÓ

Társzerkesztő:

Dr. BLAU GÉZA

Hirdetési díjak:

a 16 részre felosztott oldalon egy hely — a 80 kr. hirdetési díjlyegyetekkel egygyütt — 1 frt. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ vagy egész évi hirdetések-nél árkedvezmény.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Az ürge.

Az ujonnan építendő gimnasium épület, pusztá telkén van egy fene nagy ürgelyuk.

Már egy kána vizet öntöttünk beléje de az ürge még mindig nem bujt ki belőle.

Beleöntünk újból egy kána vizet és ha ez se lesz elég, akkor még tizet is utánna, de az ürgének ki kell bujnia.

De az ürge hamis állat, két lukat is szokott furni üregéhez a melyben tartózkodik és ha az egyikbe öntenek vizet, akkor a másikon kibujik és megugrik.

Ebből az következik, hogy mindkét ürgelyukba kell vizet önteni — majd csak kézre kerül valahogy.

A gymnasiumi építkezési terv megcsinálásánál rettenetes visszasságok és szabálytalanságok történtek. Ezekről már beszéltünk egy alkalommal és itt ismétlésekbe bocsájtkozni nem aka-

runk. Annyit azonban bizonyosan tudunk, hogy senkinek eddigelé egy hajszála sem görbült meg. Kítünt ugyanis hogy a Raichl-féle tervben olyan tévedések vannak, a melyek ha papiron maradtak volna, ha annak idejében Mácskovics Titusz az ügyet meg nem akasztja a városnak sok de sok ezer forintnyi kárt okoztak volna, — mert utólag legfőlebb csak a tévedések miatt lehetett volna egy kétes per alapján valamit visszaperelni.

Hát azt hiszi az intézők közül bármelyik is, hogy e fölött napirendre térhetünk?

Azt hiszi közülük bárki is, hogy a lelkiismeretes és kötelességtudó sajtó takarója lehet az ilyen valóban szégyenletes állapotnak?

Vagy azt hiszik, hogy a nagy közönség, a melynek egyuttal zsebéből is van szó, nem tudja azt, hogy kit illet a felelősség ezért és ki az, akinek erre a felelősségre utalva, felelősségre kell vonni akár a szándékos roschi-

szemüségét, akár az épen úgy megrovandó kötelességmulasztást?

Nagy figyelemmel kísérjük ezt az ügyet és híven fogunk referálni arról, hogy mi történt ez ügyben.

De Mácskovics Titusz urtól is elvárjuk azi, hogy a kérdésre, a melyet ő vetett fel, meg is feleljen, ez a nagy közönséggel szemben erkölcsi kötelessége.

Eddig egy hangot se hallottunk, se innen se onnan.

A gymnasiumépület pusztá telkén az ürge még mindig bujik és miután, a mint fent említettük, két ürgelyuk van, legyen szives Mácskovics ur és jól vigyázzon, nehogy az ürge ott kibujjon, mert akkor hiába öntjük beie itt a sok vizet! és vigyázzon jól, nehogy az az ürge, amelyikről még nem tudjuk, hogy milyen formában fog ott kibujni, kezei közül el ne csusszon valahogy!

TÁRCZA.

A „kincsesmolnár“ fia.

— Rajz a népeletből. —

A „Bácskai Hirlap“ eredeti tárczája.

Írta: Bárczi Géza.

A tompai pusztán sűrű csalit és sudar fák árnyában, egy tisztás kellő közepén komor külsejű, ódon, füstös viskó emelkedik. Mindenki, még maga a tulajdonos is levette kezét a magános lakról, csak a természet, e sajátos nemtő viseli gondját, őri egyetlen lakóját. Köröskörül vad hajtásokkal, bozóttal és tövis sel van benőve, még a verőfény jótékony melege is hiába kér bebocsátást: Bagó Pált, mióta a városból ide költözött, még ember nem látogatta meg. Mi sors hozhatta ez őszfirtű parasztot a szomorú, kihalt helyre? Miért zárkózik el a világtól e sivár magányba? Miért ül naphosszat merengve, búslakodva, anélkül, hogy csak egy hang is ellebbenne ajkairól? Senki nem tudja.

Pár év előtt a kis szállási uradalomban akadt dolgom, és utba ejtém a tompai pusztát is. Betértem a rozzant csárdába, hogy megpihenjek s egy pohárka üdítő után főfrissült kedélylyel folytassam utamat. Már-már távozó félben valék, midőn egy sajtáságos jelenség maradni késztetett. A csárdaajtó nyikorgott és egy feltűnő alak lépett az ivószobába. Hófehér furtái, kihavadt fénytelen szemei, száz-

ránctu, nap-barnította arcza, meggörnyedt termete, melyre különös ellentétül csikos, vi-rágos szür borult, lassu, vontatott léptei, szóval egész megjelenése elég volt arra, hogy figyelmemet fölkeltsse, kíváncsiságomat fölinge-relje. Mintegy kérdőleg függesztém szememeit a csárdásra, ki, a mint hirtelen észrevettem, meglepetésében keresztet vetett és önkényte-lenül meghátrált a jövevény elől, ki szóltanul foglalt helyet egy üres asztalnál.

Igazán nem volt mindennapi jelenség, és én elhatároztam, hogy a csárdában maradok mind-addig, míg fölvilágosíts nem szerzek az ér-dekes ismeretlen kilétéről. Odaszólitám a csár-dást, ki még mindig ijedten meredt az érke-zetre és halkan kérdezősködtem a vendégről. A csárdás magával vont az ablakos és sut-togva szólt:

Látja uram, amott, azt az Istentől elhagyott gunyhót? Ez a félelmes ember már öt éve, hogy ott lakik, a nélkül, hogy csak egyszer is szóba eredt volna valakivel; bizonyosan valami szörnyű bűn nyomja a lelkét, hogy olyan emberkerülő; negyven esztendeje őrzöm ezt a csárdát hűségesen és ezer meg ezer ember fordult meg nálam, de senki sem tudta megmondani, honnan került ide? Szólitssa meg, édes jó uram, talán jobban is tud a maguk nyelvén, én nem merek szólni hozzá.

Mosolyogva nyugtatám meg a sopánkodó csárdást és nem állhatva ellent a végletekig

csigázott kíváncsiságomnak, átmentem a jöve-vény asztalához és barátságos behelző hangon «jó estét» kívántam neki.

Köszöntésemre a sajtáságos ember mogor-ván megbillenté avult pörge kalapját és mintegy neheztelve a megszólításért, minden tektória nélkül hátat fordított. Láttam hogy terhére vagyok, de nem akarva elszalasztani az alkalmat, hogy bővebb tudomást szerezsek róla, újra megszólítottam:

— Ugyan, bátya, nem volna oly szives utbaigazítani, merre van a legközelebbi út Kis-Szállásnak?

A kérdezett megfordult, fürkésző tekintetet vetett reám, s kurtán így felelt:

— Nem tudom.

Ah, — gondolám magamban — hisz ez haladás. Megszólalt!

— De hát mint lehet az, hogy nem ismeri az utat? Hiszen csak idevaló, nemde?

Emberem elsötétült arcczal válaszolt: Nem járok sehova!

— No — gondolám — ebből ugyancsak bajos a szót kipréselni; De még egy kísérletet teszek.

— Látssa, én nem tudom, de egy sejtalem azt sugja nekem, hogy gyigelmedet a balsors tette ily zárkózottá. Miért oly szomorú?

A különös egyén felém fordult, és mintegy kiolvasni látszék vonásaimból, hogy nem a ki-váncsiság, de a részvét szól szavaimból, és

Különfélék.

— **Személyi hír.** Szalay Mátyás városunk főkapitánya tegnap délután hivatalból a fővárosba utazott.

— **Kinevezés.** Vojnits Istrán Bács-Bodrogh megye főispánja a kulai szolgabírósnál Lichtecker József tb. szolgabírónak a palánkai szolgabíróshoz szolgabíróvá történt megválasztása folytán üresedésbe jött közígy. gyakoronoki állásra Jozsimovits Milenkó moholilakost nevezte ki.

— **Közgyűlés.** Városunk törvhatósága f. hó 28-án d. e. 10 órakor tartja rendes közgyűlését a «Pest» szálloda nagytermében. A közgyűlés egyik legfőbb tárgyát az 1896 évi zárószámadások előterjesztése és jóváhagyása fogja képezni.

— **Kenyér és zabszállítás a honvédségnél.** A kibocsátott hirdetés szerint a Szabadkán és Zomborban elhelyezett honvéd csapatok részére 1898. jan. 1. 1898. okt. 31. szükséges kenyér és zab bizt. iránt f. év okt. 28-án a budapesti csász. kir. élelmezési raktár helyiségében nyilvános árlejtés fog tartatni. Ez ügyben a helyb. 6. honv. gyal. ezr. kezelőbizottságnál nyerhető bővebb felvilágosítás, hol az árlejtési feltételek is megtekinthetők.

— **Egy ősrégi feljentes.** Landesmann Lipót ellen, a kinek Szabadkán nyilvános magánintézete van, még 1892 ben feljelentés tételét az intézet három tanára által. Vodeczky József Tisztora József és Teleky János tanárok ugyanis a polgármesterhez benyújtott feljelentésükben azzal vádolták annak idején Landesmann Lipót intézettelajdonos igazgatót, hogy 1) intézetébe 5 évre veszi fel a tanulókat, de a tanfelügyelőségénél csak 3 évi időtartamot jelentett be. 2) Értekezletet sohasem tart, hamis jegyzőkönyveket vezet s azok aláírására kényszeríti a tanári kart, s 3) szor uton utfélen zsarolja a szülőket. Vodeczky József időközben visszavonta az ő részéről tett feljelentés, indokolva azzal, hogy tanártársai őt rosszul informálták, félrevezették s ezzel meggyőződése

ellen cselekedne, ha feljelentését vissza nem vonná. Landesmann Lipót aki ellen csak f. évi augusztus havában lett a fogyelemi eljárás megindítva, az ellene emelt vádakot megczáfolandó egész halmaz okmányt küldött a polgármesteri hivatalba, melyekben igazolva van, hogy a feljelentés ellene alaptalan. Az ügyiratok jelenleg dr. Bölits József hely. v. főjegyzőnél vannak, ki a napokban fejezi be az iratok átvizsgálását. Az ítélet valószínűleg még e hét folyamán fog kihirdettni.

— **Megfellebbezett határozat.** A zombori pénzügyigazgatóság átiratott intézett városunkhoz, hogy az állami adók és illetékek behajtása a lehető leglányhábban eszközöltetik, s indítványozta egyidejűleg, hogy a jövőre való tekintettel felelősség terhe mellett köteleztessék Birkás Lajos az adók gyors és pontos behajtására. Ez ügyben Szüts József pénzügyigazgatósági titkár itt járt városunkban, a tanács azonban ezidőszert nem találta helyesnek azt, hogy Birkás Lajost felelőssé tegyék az állami adók és illetékek pontos behajtásáért, tekintettel az idei rossz termésre, mely a gazdáknak amugy is elég gondot okoz, s a megélhetés gondjait szorítja előtérbe. Elhatározta azonban a tanács, hogy amennyiben a jövő évben is pontatlanul fizetnének be az adók, ez esetben feltétlenül felelősség terhe mellett utasítani fogják Birkás Lajost az adók gyors és pontos behajtására. A zombori pénzügyigazgatóság, azonban nem elégedett meg a v. tanács ezen határozatával és azt a belügyminisiteriumnál megfellebbezte.

— **A v. tanács határo ata.** A v. tanács a legutóbb tartott ülésén elrendelte, hogy a tanács által f. hó 16-án a színházi díszletek újrafestésére megszavazott 600 korona Dr. Bölits Ferencz v. t. főjegyzőnek kezeihez kitárlványoztassék, egyben utasította a v. t. főjegyzőt, hogy ezen összegből, havi utólagos 30 frtos részleteket fizessen a színházi festőnek.

— **Az Erzsébet-utca meghosszabbítása.** Prokesch Mihály v. b. tag az elmúlt közgyű-

lésen azon indítványt terjesztette a közgyűlés elé, hogy a folyton épülő Erzsébet-utca meghosszabbittassék. A közgyűlés Prokesch ezen indítványát egyhangulag elfogadta és jóváhagyás végett a belügyminisiterhez felterjesztette. Tegnap érkezett le városunkhoz a belügyminisiter válasza, melyben a közgyűlés határozatát jóváhagyta.

— **Farkasverem.** Hatóságunk figyelmébe ajánljuk a „Városi szegényekháza” mellett elvonuló utat, mely a lehető legrosszabb állapotban van. Közegészségi szempontból sem fordítanak gondot reá, világítása pedig abszolúte nincs, ami pedig a járdát illeti, arra nézve figyelmébe ajánljuk a hatóságnak az ott levő árkokat és gödröket, a melyekre bátran ráfoghathatjuk, hogy azok valóságos farkasvermek s a gyanútlanul ott járók annak a veszélynek vannak kitéve, hogy lábukat török vagy nyakukat szegik ezekben a mély gödrökben.

— **Salvini Szegeden.** — Mint lapunkát Szegedről értesítik — Salvini és olasz társulata f. hó 25-én érkezik Szegedre, hogy az ottani színházban három előadást rendezzen. Ez alkalommal Romeó és Juliát és a fővárosban oly nagy sikert aratott Bánk-bánt mutatja be Salvini és jeles társulata. A szegedi írók és művészek a nagy tragikus tiszteletére — a ki a magyar drámairodalom külföldi ismertetésének missiójában fáradozik — fényes bankettet rendeznek a Tisza fogadóban s Szegedre érkezésekor ezüst koszorúval tiszteli meg a város közönsége a nagy olasz művészt. Mint értesülünk Pesti Ithász Lajos szintársulatunk igazgatója Salvinit — szegedi vendégcsereplése után — két vendéglátékra megnyerte.

— **Gyilkos baka.** Zomborból írják: Nacsa Mihály 86. gyalogezredbeli b. földvári születésű közbíró múlt vasárnap 48 órai szabadságra hazament szülőfalujába. Este, mint már szokás, a legények összeveszték és szétoszlottak. A verekedők egy része bement a Káplár féle vendéglőbe, hova utánuk mentek Dér Ferencz és Sztefanov. Ignác rendőrök is. Egyik-másik legényt kihívták az udvarra és megkérdezték

elgondolkozva kérdé: Mit érdeklí az urat a más bánata?

— Oh engem nagyon érdekel. Mondja el kigyelmed, talán könnyebb is, ha valaki előtt kiönti a szív fájdalmat.

Ez használt, az agg engedni látszott.

— Hogy hívják kelmedet?

— Bagó Pál.

— Családos ember?

E kérdésemre elborult az agg pór homloka és vontatva rebegte: —

Nem uram, senkim sincs —

A fájdalmas hang, mely e szavain átrezgett, nem kerülte ki figyelmemet, és növekvő érdekel, résztvevően kérdém:

És nem is volt senkije?

— Igen, feleségem

— Nos, a felesége?

A szegény ember fuldokló könnyekben tört ki.

Az igazi fájdalom e szívhez szóló nyilatkozata mélyen meghatott engem, s kértem őt, hogy beszélje el életörténetét.

Bagó vonakodni látszott, mintha bántotta volna kissé a túlhajtott részvét, melyet sorsa iránt mutattam, de végre engedett sürgető kéréseimnek s elbeszélte az egyszerű de megázó történetet, melyet a következőkben hűn ecsetelni megkíslelém.

Bagó Márton jó módú molnármester volt az alföld egyik legnagyobb városában. Környe-

zete és ismerősi nem is nevezték másként mint a »kincses molnár.« Felesége rég a boldogok álmát aludta és így jövedelmező malma, háza, szőlője, szérius kertje és pénzes zacskói mind egyetlen fiára, Pálra néztek.

Az egyszerű műveletlen paraszt csaknem majomszeretettel ragaszkodott egyetlen gyermekéhez, büszkeségének, szemefényének nevezte, dédelgette, tenyerén hordozta. Csuda-e, ha ifju Bagó Pál ily körülmények között fölnevekedve a póri gőg és főnhéjazás legét szivta magába s rátartó, kevély lón? Épen e rút hibája okozta azután, hogy mindenki megvetéssel fordult el tőle és ő zárkóztatásra, magányra lón kárhóztatva.

A gyakori egyedüllét és a mellőztetés fájó érzete oly hatással voltak kedélyére, hogy az komorságot, otthoniatlan sivárságot, valami fagyos, visszataszító ridegséget öltött föl, mely emberkerülővé, mogorvává, sőt durvává tette. Bagó Pál szívében a kevélység dacot, macakasságot szült és ez eleve kiölte onnan a derűtség minden csiráját, kihalt kebléből a fiatalság lobbanó pezsdülete, a jó kedv és gondtalanság helyét örökös borongás és tépelődés váltotta föl. Évekig nem lehetett látni Bagó Pál mosolyát, társaságban sötétül arcával vonult a legfélreesebb zugba, társainak vidor ujjongása, szilaj danái és féktelen tánca érzéketlenül hagytaék, az ő szava rejtve maradt a világ kandságá elől. Csak akkor vidult fel

kissé az örökbus arc, csak akkor tüntek el a komor föllegek redős homlokáról, ha otthon szerető apja csöndes körében lehetett, de mihelyt valami ismerős kereste fel az öreg Bagó vendégszerető hajlékát, Pál újra a régi lón, az embergyűlölő, az elégedetlen, néma züglődő. Megsokalták végre az emberek is e merrev, elidegenítő modorát és uton-utfélen kerültek, csöndes örültnek tarták.

Szorakozást, mulatságot megvetve, bénító egyhangúságban élte le Pál ifukora legszebb uapjait, a nélkül, hogy barátira, ragaszkodó kebelre akadt volna. Elfásult az ő lelke is; bezárult a környeztet előtt e csüggedés és kétségbeeséstől roncsolt szív, és nem volt, ki fölemelte volna, ki bátorító, vizgasztáló szavakat intézett volna hozzá, megismertette volna az élet vonzó kellemeivel és megmentette volna a teljes eltompulás fenyegető veszélyétől.

Ilyen örömtelen volt a Bagó Pál-élete.

Mikor 25 ik évét betöltötte, a szerető apa, az egyszerű, jó lelkű paraszt házasságra kezdte ösztönözni; de Pál mindannyiszor némán, tagadólag rázta fejét; majd meg az örökös unszolások elől kitérendő, megígérte, hogy kiszemeli a maga számára a méltó feleséget. Az apa megnyugodott ebben, de Pál egy lépést sem tón, hogy ígérétét beváltsa.

(Folytatása következik.)

őket a verekedés felől. Az egyik legénynevelő Nacsá is kiment és a rendőrök kérdésére üteggel felelt. Erre Dér rendőr kardot rántott és Nacsát fejbe kólintotta. Nacsá is kirántotta oldalfelegyverét és azzal Dér rendőr fejét ketté hasította. Dér életben maradtához nincs remény. Nacsá társa pedig Sztefánov rendőrnek a puskáját elvette s azt a rendőr hátán összetörte. A két hős barátot Szabó J. ó-becsei rendőr-örmeister fogta el és kísérte be a járásbírószághoz. Kihallgatásuk után csendőr fedezet alatt Szabadkára szállították.

— **Betörés.** A kulai szolgabírószághoz hivatalába f. hó 17-és 18 közötti éjjel ismeretlen tettesek betörték, s ott Dr. Széchényi Tamás főszolgabíró és Müller Béla szolgabíró iróasztalának fiókjait vésővel felfeszítvén, azokból mintegy 150 db. finom szivart és egy tajték szípkát elvittek. A rendőrség már a tettesek nyomába van.

— **Harc az országuton.** A Gara községből Szántovára vezetett országuton f. hó 14-én valósgos harc folyt le két ellenséges tábor között. Velei Antal, Árján Máttyás, Busits Mihály, Velin Péter, Vida József és Grósiszits Mika szántovai lakosok Garáról hazatérőben összetalálkoztak Lipikovits Béla, Vörös Ferenc Mroovic György, Mojzes György és Mojzes János szántovai lakosokkal, a kik közül Lipikovits, minden szó nélkül előrántva hat lövetű revolverét, azzal a szemközti jövők közé lőtt. A pisztoly nagyot durrant s a gyilkos golyó Velin Antal kabátját horzsolva az utszélén álló fába furódott. Velin Antal és társai kérdőre vonták Lipikovits Bélát és társait, a kik feleletül rátámadtak azokra s csakhamar heves harc fejlődött ki a két ellenszapat között. Lipikovits Béla dulakodás közben a revolverét még három ízben használta, de szerencsére egyik lövés sem talált. A megtámadott szántovaiak jelentést tettek az esetről a községi előjáráságnak, mely a bűnjel gyanánt szolgáló pisztolyt elkobozta s Lipikovits Béla és társait a szabadkai kir. törvényszéknél feljelentette.

— **A jégverem sorsa.** Buzás Lidia háza mellett a szomszéd egy jégvermet építtetett. A jégverem egyik oldala Buzás Lidia házának tűzfalához volt építve s a lecsurgó víz folytán arra káros hatással volt. Buzás Lidia a város tanácsához fordult panaszával, kérve a jégverem eltávolítását, a mit a tanács el is rendelt. Az építkező a tanács ezen határozatát megfélebbzte, a belügyminister azonban a tanács által hozott határozatot jóváhagyta, s így a jégverem sorsa eldőlt.

— **Tanulók a templomban.** Dr. Platz Bonifác kir. főigazgató érdekes iskolai ügyben döntött, a napokban. Eddig az u. n. hivatalos isteni tiszteletek — király és királyné névünnepe koronázás évfordulója stb. — alkalmával minden vallású tanuló a rom. kath. templomba ment isteni tiszteletre. Ez ellen a felekezetek felszólalással éltek, s Platz Bonifác dr., kir. főigazgató most úgy döntött, hogy minden alkalommal a tanulók saját felekezetük templomába menjenek isteni tiszteletre.

— **A „Ripók.”** Ifj. Heltai Jenő színtársulatunk egyik tagja a mai napon egy előfizetési felhívást küldött be szerkesztőségünkbe melyben jelzi, hogy f. hó 23 tól kezdődőleg a színházi évad tartama alatt egy „Ripók” című színészi élelcslapot indít meg. Előfizetési ára : a színházi időnyre 1 frt. Egy óra 24 kr. Egyes szám ára 6 kr. Megjelenik minden vasárnap. Szerkesztőség és kiadóhivatal I. kör, 64 sz. I. em. 5. ajtó.

— **Réthy Janka** k. a. az országos zeneakadémia volt jeles növendéke Szabadkán Kosuth utca Dr. Dominusz féle házban letelepedett és ajálkodik a fővárosban elismert jeles zongora tanítási módszerével leczkékét adni. A kisaszony úgy jelzett lakásán mint kívánatra háznál és vállalt oktatást.

S Z I N H Á Z.

A nagymama. Október 19. Csiky Gergely nagyhatású vigjátéka kerület kedden este színre — páratlan bérletben — előkelő és nagyszámú közönség előtt. A nagymama szerepét Ebergényiné játszotta eléggé discretül, a nagymama személyét azonban nagyon is fiatal alakítással hozta a színpadra. Boross Ferike (Mártha) szerepében gyenge volt. Az egész est folyamán nem volt képes egyetlen tapsot sem kivívni s jeleneteiben képtelen volt azokat az érzelmekeket visszaadni, a melyeket Csiky Gergely nagynevű írónk átvezetett és oly remekül megírt. Rélay (Todorka) és Lomnicziné (Szeraphine) játékát ez este valóban bíráltni nem lehet oly jelesen alakítottak s a közönség vig kedélyét szakadatlanul fentartották. Minden egyes jelenésüket taps jutalmazta. Cs. Radó Rózsika (Piroska) kis szerepében kedvesen játszott. Lányi Irma (Timár Katalin) Deréky A. (Örkényi) Csiszér K. (Kálmán) Lomniczy B. (Kosztá) és Kovácsicsné (Galambosné) szerepekben kevésbbé jók voltak. Az előadás egész menete vonatott volt, s a közönség családottan hagyta el a színházat, elgondolkodva, hogyan is játsza Prielle Cornélia a „nagymamát” és Csillag Teréz „Mártha” szerepét?

Szultán. Szerdán, október 20-án Verő György népszerű operettjét ádták kifogástalan összhangban. Ugy az egyes szereplők, mint a kar dicséretes törekvéssel feleltek meg vártakozásunknak. Egyáltalában az operette előadások oly jól vannak szervezve és rendezve, hogy ez irányban teljes megelégedéssel adóhatunk egyeseknek. Sugár Aranka (Szelim) kitűnően volt disponálva. Igen szépen énekelte a szultán belépő dalát. Torosy Katicza (Roxelane) élénk játékával, ügyesen alkalmazott gesztulaisaival és csinos énekével sok elismerést aratott. Az előadás sikerét előmozdították még Keresztély Flóra (Delia), Gergely és Ferenczy. Nem volt élethű az, hogy a három basa disznomagyar öltözetet viselt.

De nem igen fokozta az előadás sikerét az a mókázás, amely már izlésteleniség számba ment — a melyet Lomniczy Béla vitt véghez az eunuch szerepben, úgy hogy a közönség már már abuzugolni kezdett. Hastánca a végtelenségig izléstelen volt és egyáltalán nem értjük hogy mi baja volt? Elhisszük, hogy csak elkeseredésében játszott így, a kelleetlenül neki kiosztott szerepben. Az ilyen eljárásról az igazgató ha meg nem kiméli a közönséget, alapos kilátásai lehetnek, hogy nemsokára üres ház előtt tarthat előadásokat.

Törvényszék.

Erőszakos rendőr.

Október 20-án ültek törvényt Ernesz János kúnbajai községi rendőr dolgában, akinek az a büne, hogy túlságosan vendégszerető.

Gyurkics Mirkó és Vidéki István vidéki polgártársaink az üdv. ezernyolczszázkilencvenhetedik esztendeje június hónapjának 27-ik napján annak rendje és módja szerint mulatoznak a Koller István korcsmájában Kunbaján.

Fittyet hánytak a fillokszerának és a peronoszpórának.

Odavetődik azoközben Ifkovits Félix és bizonyos idők multával elkurjongatta magát:

— Hol az bugyelláris?

Gyurkics Mirkó és Vidéki István azt felelék a szentírás nyomán:

— Hát mi vagyunk őrzői a te bugyellárisodnak?

Ifkovics Félix azonban felekezetnélküli, minél fogva nem imponála nékie a biblia és válaszola ezenképpen:

— Ti loptátok el!

Ha Ifkovics Félix ezt diskreáció alatt közölte volna Gyurkics Mirkóval és Vidéki Istvánnal, akkor semmi sem történt volna. mert — ahogy mi őket ismerni tanultuk — a nevezett vidéki polgártársaink igen diskreit férfiak.

Mindazáltal Ifkovics Félix Ernesz János rendőrhöz folyamodott, aki egy személyben rendőr, vizsgálóbíró, ügyész, törvényszék és a Curia kegyelmi tanácsa Kunbaján.

Ernesz János vendégszeretettel kísérte be a rendőrök lakótanyájára Gyurkics Márkót és fönn-tisztelt érdektársát s ott marasztá három napokig.

Ez a túlságos vendégbarátság forrt a tor-kára.

Hivatali hatalommal való visszaéésért jelentték őt föl. Ime: így becsülik meg a híres bácskai vendégszeretetet.

A szabadkai törvényszék ítélete szerint a három napi vendéglátást az állam fogja viszoznosi. Tizennégy napig kap Ernesz János teljes ellátást és megszabadul a rendőri állás nyomasztó gondjaitól.

A védő, a vádlott, a közvádó felebbeztek. Ernesz János vendégei megnyugodtak az ítéletben.

— **Csantavéri virtus.** Ki ne ősmerné a Megyeri nevét Petőfi összes költeményeiből? (Képes népkiadás. Athenaeum. Ára 1 frt 5) kr.) És ki ne ősmerné a szálló igét.

Ó Morovica! Jaj Pacsér!

Kenyeretlen Csantavér!

Keserves Bajmok!

Ami Morovicát, Pacsért és Bajmokat illeti: azokat ezuttal békén hagyjuk.

Határozottan, nyíltan és világosan tiltakozunk azonban, hogy Csantavér a világ tiltószéke elé a „kenyeretlen” jelzővel hurcoltassék.

Kalácsos hely az, könyörgünk; mézeskalácsos legislegalább.

Ott még csorbitatlan él az őseredeti virtus.

Ott szeretik még a lovakat passzus nélkül. Aminthogy a csantavéri ember szereti az „ewig Weiblichet” nemkülönbén és nem kérdi van-e passzus?

Ha szó és kétség férközhetik a kijelentésünkhöz; nem kiszebb emberre, Bakurek Pálra hivatkozunk.

Az nem hágy magára cáfolni. Az nem ijed meg a maga árnyékától. Az, uraim, hogy ne szaporítsuk a szót: vir probus.

Lova volt nékie; mert szereti a lovakat. Ámde passzusa nem volt nékie; mivelhogy a passzust nem kívánja.

A rend ellenben Csantavéren is rend. És az emberek Csantavéren is passzust óhajtanak oda, a hol ló vagyon.

Egy szép tavaszi reggelen, amikor illatot lehel a föld és bárányfelhők uszkáltak a kékelő étherben, amikor langy szellő csök-dosta a mező és kert feslő virágait, egy szép tavaszi reggelen beállt Bakurek Pálhoz a

csantavéri csendőrs-vezetője és szöla imygen, nem érte szavában a tréfát:

— Látok lovat; passzst is látni kívánok. Hol van Bakurek?

Hogy hol van Bakurek? Én, uram, teremtom, hol lenne egyebütt: Bakurek a korcs mában van.

Kár ilyesmit kérdezni.
Ezt t. i.

A csendőr őrsvezető nem lévén hajlandó Bakurek után a korcs mába menni: a Bakurek élete párja haza hívta őt, igen, azonközben míg langy szellő csökdös a rét és kert fesledező virágait.

Bakurek Pál bizonyos italból bizonytalan mennyiséget eresztett le a nyakkendője mögé azonközben míg a föld illatot lehelt és míg bárányfelhők uszkáltak a kékellő étherben.

Hazamenet azonban szűknek találta a csantavéri nagyutcát, akiben heti vendégoldalas szénás szekér jársza kerülheti el egymást ha a kocsisok ki akarják előlgetve mutatni, hogy melyiküknek a lova győzi jobban. Még akkoron is.

Mindazáltal szűk vala Bakureknek a csantavéri nagy utca.

Bakurek otthon érte a csendőrs-vezetőt ki nem érte a tréfát.

Nézetkülömbőség támadt a két ember között és Bakurek egy pillanatra azt hívé, hogy ő képviselő az osztrák rájkszráthban.

Főlkapta a konyhaköst a rend emberére.

És most Tacitus tollára lenne szükségünk, nem erre a Leonhardt-féle hitvány alumínium tollra, akinek párját garasával árulják a könyvesboltokban.

Bakurek bekisértelt.
Ámde — és itt kezdődik az a virtus, amelynek szent nevében tiltakoztunk, hogy Csantavér megkenyértelenítették — ámde Bakurek lekapta a csendőség szobájában a fogason függött fegyvert és tudja a mindenek tudója mi minden történt volna, ha:

1. a fegyvert nyomban ki nem csavarták volna a kezéből;

2) ha a fegyver töltetlen nem lett volna.

Bakurek bilincse veretett és két napig ott marasztaltott, hogy lebigguljon és kialudja a mámort.

Tegnap ült törvényt a dologában a szabadkai törvényszék.

Hatóság elleni erőszaknak nyilvánította a csantavéri virtust és Bakurek Pált nyolcz napi fogházban részesítette érte.

Bakurek Pál ülni fog tehát most, amikor langyos őszi szellő hordja játszi enyelgessel az ökörnyalat a rét hervadó virágai fölött.

— **A gyanus kukoricza.** Csvorák Vládóné zentai parasztasszony tavaly kukoriczaérés idején összetévesztette a saját földjét a Szabó László földjével.

Ez annál könnyebben megeshetett rajta, mert Szabó Lászlónak van földje, Csvorák Vládónénak pedig nincs.

Mi — egyénileg — ebben nem látunk semmi igazságot s azt szeretnők, ha minden igaz keresztény ötezer első minőségű földdel születnék erre a világra; de ha a történelmi igazsághoz hívek akarunk maradni, be kell öamernünk, hogy Csvorák Vládónénak nincs egy barázda földje se.

Szerencsés asszony. Nem köll neki földadót fizetni. Mert — másrészt — ez a jó tulajdonsága meg van a nincsetlenségnek.

Nem akarjuk szaporítani a szót: Csvorák Vládóné a Szabó László földjéről szedett kukoriczát tavaly.

Ez a tavalyi történet megleget szerzett neki az idén, névszerint tegnap, amikor megvesztegetés miatt büntette őt meg a szabadkai törvényszék.

Nem mint hogyha Csvorák Vládóné a Szabó földjét vesztegette volna meg, hogy ne a gazdájuk, hanem az ő számára teremjen kukoricát, hanem mivel Boros Imre, Biliczky Ferencz és Kecskes István zentai mezőőröknek kínált őt — őt forintot, ha nem firtatják, hogy mi fajta eredetű az ő kukoriczája?

A mezőőrök nem viselkedtek lovagiasan, ahogy hölgygyel szemközt dukált volna s így bíróság elé jutott az ügy.

A szabadkai kir. törvényszék az enyhítő körülményeket figyelembe véve, tizenöt forint büntetéssel sújtotta Csvoráknét.

Ha nem tud fizetni, két napig ül a fogházban.

Minden hirdetés beiktatása legalább 50 krba, 20 szónál többre terjedő hirdetésnél minden szó 2 krba, vastagabb betűkből 3 krajczárba kerül.

APRÓ HIRDETÉSEK

Az apró hirdetések előre fizetendők; a hirdető félnek nevével vagy lakcímével ellátott hirdetések után 30 krajczár bejegylteték külön fizetendő.

A „Bácskai Hirlap“

apróhirdetési rovata ugyszólván az egyetlen tér ahol Bács-Bodrog vármegyének közönsége sokszor a legsürgösebben keresett fölléll, mert mindenki aki ajánkozik valamely állásra

a „Bácskai Hirlap“

apróhirdetési általtzt az állást megkaphatja, mindenki, aki alkalmazottat keres

a „Bácskai Hirlap“

apróhirdetési útján talál lyent, — mindenki, akinek van egy titkos szivbeli óhaja melyet nem tud imádotjtával maskép közölni

a „Bácskai Hirlap“

apróhirdetési rovata által azok kifejezéséhez módot talál, — mindezek nélkülözhetlenné teszik előbb több mindenkire nézve

a „Bácskai Hirlap“

apróhirdetési rovátát.

HÁZ

a villanyos vasut mentén, a zombori uton amotisacionális köcsönnel is eladó. Foglalóul csak 600 frt kell.
Czím a kiadóhivatalban.

LOLLI!

Alig hogy megtudtam, hogy a „Bácskai Hirlap“ apró hirdetéses rovatot nyitott, siettem beküldeni ezeket a sorokat, Reméem, hogy ezen a helyen gyakran fogunk találkozni. — hiszen másutt ugy sem jöhettünk össze. A lapot a Lizi mindig át fogja adni nekem, illetve azt a számot amelyben hozzád írok. Csókoljak és válaszolj az ismert betű alatt a következő számban. R.

Imádotjt L . . ám!

Épen egy órával késtem le a mondotjt helyről. Maskor jobban fogok sietni. Kérlek ne haragudjál és ne gyanusíts szokott féltékenységeddel. Meg foglak nyugtatni egy legközelebbi levellel. N — H.

Irnokai állást

keresek, Igényeim szerények, havonta 20 frt. Szép írás és egy évi gyakorlatról jó bizonyítvány.

Fülemülém!

Papád megígérte, hogy a Salvini előadásra elhoz Szegedre. Ott okvetten találkozni fogunk. A hurodat ne hozd el, mert nem szeretek közelében sem lenni. Papáduknak még mitsem szóltam, tudod jól miért! — a.

Nevelőnő

Bácsmegyének legidélőbb helyén, Glozán községben egy előkelő családhoz magyar nevelőnőkerestetik. A nyarat Német-Palánkán fogja a család tölteni. Havi fizetés teljes ellátás és 20 frt. Cím a kiadóhivatalban.

MÉSZÁROS MIKLÓS

BUDAPEST, V., Nádor utca 5.

Postafiókkszám 237.

A magyar királyi osztálysorsjáték igazgatósága által kinevezett budapesti főelárusítójánál kaphatók a

M. KIR. OSZTÁLYSORSJÁTÉK

eredeti sorsjegyei.

Meghatározott csekély betét! Legmagasabb nyeremény-esély.

Legnagyobb nyeremény esetleg **1 millió korona.**

Legközelebbi húzás: 1897. évi november hó 11-én.

Megrendeléseknél postautalvánnyal beküldendő:

1 egész 1 fél 1 negyed 1 nyolczad sorsjegyért.
6 forint 3 forint 1 frt 50 kr. — 75 kr.

A nyeremények jegyzéke megjelenik minden lapban. — A hivatalos nyereményjegyzéket minden sorsjegyvásárlónak 8 nappal a húzás után megküldöm. — Hivatalos játéktervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldök szét.

Vig Zsig. Sándor

KÖNYV, MŰ, HANGJEGY ÉS PAPIR KERESKEDÉSE
SZABADKÁN

Főtér, Millinovits-féle ház, Róth Ármin üzlete mellett.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát a t. ügyvéd urak, hivatalok és kereskedők figyelmébe.

Minden a papír szakmába vágó cikkek a legnagyobb választékban és igen jutányos árban beszerezhetők. Az összes bel- és külföldi lapokra előfizetések felvétetnek és pontosan házhoz szállíttatnak. Ugyszintén a lapok számonkint is kaphatók.

TŐKE ÁGOSTO

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERME

SZABADKA, DEÁK U. 3 SZ.

FELVÉTEK MINDEN NAP, BORULT V. ESŐS IDŐBEN TELJESEN JÓ FELVÉTELEK.

LEGSZEBB KIVITEL.